

denne Forening nu har udviklet sig, og efter at det har vist sig, at den i en lang Aarrække kun to Gange har maattet overtage mindre Panter og realiserede disse uden Tab, vil det nu være „rigtigt og retfærdigt, om den her omhandlede Kreditforening nu ogsaa kunde erholde den nævnte Begunstigelse.“ Og en Erklæring fra Justitsministeriet udtaler derefter, at man ikke længere fastholder den Modstand, Ministeriet hidtil havde vist over for en almindelig Tilladelse for Foreningen, medens Ministeriet, som jeg ytrede, stadig har givet sin Tilladelse, naar der forelaa særlige Andragender. Man har derfor fundet det naturligt, at den Indskrænkning, der i sin Tid i 1882 blev gjort over for denne Forening, nu bliver ophævet, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale dette Lovforslag til den samme Velvillie her i Tinget, som er vist over for de øvrige af mig fremsatte Lovforslag angaaende Tillæg til eller Ændringer i Love om bestaaende Kreditforeninger.

Alfred Christensen: Jeg nærer ingen Tvivl om, at dette lille Lovforslag vil nyde hurtig Fremme her i Tinget, og at det vil ende med at blive ophøjet til Lov, og jeg vil udtrykke min Glæde over, at dette sker. Københavns Kreditforening, som vi kunne kalde den, er godt administreret, dens Papirer yde en fulgdod Sikkerhed i alle Maader, og dens Panter ere af den Beskaffenhed, som liggende i København og dens umiddelbare Nærhed, at de ikke ere de Fluktuationer, de Bølgebevægelser i Prisen undergivne, som Landkreditforeningernes Panter, som bekendt, have været i den sidste Menneskealder paa Grund af de store Omskiftelser i Prisen for Landejendommenes Vedkommende. Det er ikke værd at tale meget om dette her. Jeg har den Tro, at dette Forslag bliver til Lov, og jeg vil altsaa kun udtrykke min Glæde over, at Københavns Kreditforening nu, saa sent det end sker, faar den Kompliment og den Tak for god Ledelse og god Sikkerhed, som den i mange Aar har gjort sig fortjent til at faa.

R. Nielsen: Ja, ogsaa jeg vil udtale min Glæde over det foreliggende Forslag og give det min Tilslutning. Men jeg vil dog ikke undlade tillige ved denne Lejlighed at gøre opmærksom paa, at det Andragende, som blev nævnt af den højtærede Minister under Behandlingen af den foregaaende Sag, vedrørende Grundejer-Kreditforeningen i Jylland, ikke alene gik ud

paa at faa denne Forenings Udgifter til Reserve- og Administrationsfond nedsat fra 5 pCt. til $2\frac{1}{2}$ pCt., hvilket vil ske i Kraft af den Lov, der nys er vedtagen, men ogsaa paa at faa den samme Begunstigelse, som her tillægges den københavnske Forening. Om denne Sag har der imidlertid været stillet Forslag i Landstinget, og det har været behandlet der. Der var stillet Forslag om at tage Grundejerforeningen i Jylland med, men da den højtærede Minister ikke følte sig beføjet til at gaa med dertil, fordi man søgte Justitsministeriets Anbefaling i Sagen, og denne ikke forelaa, blev Forslaget taget tilbage. Det er ikke min Agt at lægge dette Lovforslag Hindringer i Vejen ved at optage et saadant Forslag paa ny, men jeg vil kun gøre opmærksom paa, at den samme Generalforsamling, som gav Bestyrelsen Paalæg om at søge at faa Reserve- og Administrationsfundsudgifterne nedsatte fra 5 til $2\frac{1}{2}$ pCt., tillige meget indtrængende paalagde dem at søge saa vidt muligt at faa den samme Begunstigelse, som her foreslaas til den københavnske Forening. Jeg vil takke den højtærede Minister for de Udtalelser, han fremsatte i Landstinget med Hensyn til Sagens reelle Side. Sagen kan jo nok ordnes, for saa vidt Svaret kommer tidnok fra Justitsministeriet. For øvrigt skal jeg indskyde den Bemærkning, at det af den almindelige Lov af 1850 ikke ganske klart fremgaar, at en saadan Anbefaling fra Justitsministeriet egentlig er nødvendig, men jeg kan godt forstaa, at naar det er en Sædvane, som har hersket i en længere Aarrække, man da ogsaa vil følge den samme Fremgangsmaade nu. Jeg vil derfor anbefale Forslaget, idet jeg udtaler det Haab, at hvis det ikke sker ved denne Lejlighed, det dog maa ske inden en alt for lang Fremtid, at den jyske Grundejerforening faar den samme Begunstigelse.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov af 9de April 1891